

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoP/27/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4611201970
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4611201970.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Kataríny Marčekovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: U. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany, dieťa rodičov: Z. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom V., J. H. XXXX/C a U. H. K. R. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom U., t. č. bytom XXX L. Z., M., R. SM X XC. L., o návrhoch matky na zákaz styku a zmenu priezviska, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 30. marca 2012, č. k. 11P/38/2011-67, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.
Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Topoľčany (súd prvého stupňa) napadnutým rozsudkom zo dňa 30. 03. 2012, č. k. 11P/38/2011-67 zamietol návrh matky na zrušenie styku otca s maloletou U. K., nar. XX. XX. XXXX (súd uvedenú chybu vyhodnotil ako zrejmu chybu v písaní pretože správny dátum narodenia je 29. 08. 2005) a zároveň zamietol aj návrh matky na zmenu priezviska maloletého dieťaťa U. K., nar. XX. XX. XXXX (správne 29. 08. 2005). O trovách konania účastníkov rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 25 ods. 3, 4, § 26, § 38 ods. 1 - 4, § 40 ods. 3 Zákona o rodine. V odôvodnení rozhodnutia súd poukázal na to, že matka maloletej podala na súd dňa 23. 03. 2011 návrh na zrušenie styku otca s maloletou, ktorý odôvodnila tým, že otec maloletej sa sústavne domáha styku a osobného kontaktu s maloletou. Otcovi bolo určené rozsudkom Okresného súdu Topoľčany, sp. zn. 4C/279/2006 zo dňa 29. 05. 2007 výživné, toto si však od narodenia dieťaťa neplní. Žiada súd o zrušenie zákazu styku otca s maloletou z dôvodu neplatenia výživného. Styk otca s maloletou sa nerealizoval od jej 1,5 roka veku, teda od tohto veku sa maloletá s otcom fyzicky vôbec nestretla. Pokiaľ bol aj určený styk otca s dieťaťom a tento sa dostavil na územie SR, styk sa nerealizoval v dôsledku zdravotných dôvodov maloletého dieťaťa, ktorá trpela brušnou - žalúdočnou nevoľnosťou, pocikávala sa a odmietla ísť na styk s otcom. Dňa 23. 09. 2011 matka podala na súd ďalší návrh na zmenu priezviska maloletého dieťaťa, ktorý odôvodnila tým, že rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 4C/279/2006 zo dňa 29. 07. 2007 súd zveril maloleté dieťa do osobnej starostlivosti matky. Maloletá mala pôvodne priezvisko z dvoch častí a to K. P., avšak v zmysle zákona bolo príslušným orgánom možné do rodného listu dieťaťa zapísať iba jedno priezvisko. Dieťa sa preto v súčasnej dobe volá U. K.. Ona ako matka má priezvisko P., čím dochádza k situáciám, že pri vybavovaní bežných vecí súvisiacich s dieťaťom musí dokladať rodný list dieťaťa a rozhodnutie o zverení maloletej do jej starostlivosti za účelom preukázania toho, že je matkou dieťaťa. Aj samotná maloletá sa opakovane dotazuje, prečo sa volajú každá inak a ona má obavy, aby sa to neprejavilo negatívne aj v ďalších činnostiach dieťaťa v súvislosti napr. so školskou dochádzkou a pod. Keďže s otcom dieťaťa nie je v kontakte a nemôže ho požiadať súhlasným vyhlásením o zmenu priezviska

dieťaťa, žiada túto zmenu priezviska cestou súdu. Na pojednávaní dňa 30. 03. 2012 matka uviedla, že hlavný dôvod na podanie návrhu na zmenu priezviska mal. dieťaťa a návrh na zákaz styku otca s dieťaťom bola skutočnosť, že otec sa o maloleté dieťa vôbec nezaujíma a nestará sa o ňu, neplatí na dieťa výživné od júna 2007, ako bol právoplatný rozsudok o rozvode. Maloletá videla otca naposledy keď mala 1,5 roka, vtedy ich surovo zhodil zo schodov, bolo to v máji 2007, pričom sa vyhrážal, že zabije ju, alebo dieťa, alebo že malú zoberie so sebou. Od tohto incidentu otec maloletú nevidel, dieťa si na incident pamätá a má z otca panický strach. Ona aktuálne žije s priateľom, o ktorom maloletá vie, že to nie je jej biologický otec. Maloletá jej priateľa zbožňuje a doslovne uvádza, že on je jej otec a U. nechce. Dieťa má panický strach aj teraz, keď má ísť do školy, bojí sa, doslovne sa vyjadruje, že by ju U. mohol zobrať. Naposledy keď sa dozvedela, že s otcom má byť styk aj v škôlke sa uzatvorila do seba, s nikým nekomunikovala. Z tohto dôvodu maloletá navštevuje detského psychológa. Asi v roku 2008 na OS Topoľčany v rámci konania o výživné a úprave styku bolo dohodnuté, že otec bude posilať výživné na samostatný účet, ktorý bude vytvorený pre maloletú, aby mohol posilať výživné, k čomu však nikdy nedošlo. Snažila sa s otcom skontaktovať, avšak neúspešne. Dala mu číslo účtu, kde môže posilať peniaze, čo však on odmietol a uviedol, že peniaze chce posilať priamo na novovytvorený účet pre dcéru. Čo sa týka návrhu na zmenu priezviska, tento podala z dôvodu, že maloletá ide do 1. ročníka základnej školy a aj deti v škôlke sa pýtajú, prečo má také divné priezvisko. Aj pre jej budúcnosť bude lepšie, aby maloletá mala priezvisko P. a nie K.. Sama maloletá povedala, že si priezvisko tak či tak v budúcnosti zmení. Otec na pojednávaní uviedol, že odvtedy ako dcéra prišla na územie SR z Anglicka, pokúšal sa s ňou skontaktovať. Dcéru nevidel 5 rokov. S dcérou nebol aj z dôvodu, že súd určil, že s ňou má byť v kontakte každé 3 mesiace v presne vymedzených termínoch, naposledy v decembri 2011, kedy sa nemohol dostaviť kvôli práci. Tri mesiace predtým prišiel, t. j. v septembri 2011, ale matka dieťaťa prišla s tým, že dcéra je chorá. Toto robila vždy, keď prišiel z Londýna, aby videl svoju dcéru. V roku 2010 prišiel na územie SR na súdom upravený a vymedzený styk 1 - 2 krát, pričom matka sa neukázala a druhýkrát to bolo asi v septembri. V roku 2011 prišiel na styk 2-krát, a to v marci a júni. Aj dnes prišiel na územie SR za účelom vymedzeného styku, ktorý má byť 31. 03. 2012. Dodal, že je pre neho dôležité, aby si s dcérou mohol vybudovať vzťah. S návrhom na zmenu priezviska dieťaťa nesúhlasil, nemyslí si, že jeho priezvisko spôsobuje problémy akejkoľvek osobe na svete. Matka o tomto mala premýšľať a chápať skôr, ako vstupovala do manželstva. Kolíznym opatrovníkom odporučil, aby bolo vykonané znalecké dokazovanie pre objektívnosť a nestrannosť obidvoch strán. Súd vykonal dokazovanie, z ktorého zistil, že rozsudkom OS Topoľčany sp. zn. 9P/291/2008 zo dňa 18. 12. 2009 bol upravený styk otca s maloletou tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom v poslednú sobotu každého tretieho mesiaca kalendárneho roka na dobu 3 hodín za prítomnosti matky, pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 13. 01. 2010. Rozsudkom OS Topoľčany sp. zn. 4C/279/2006 bolo manželstvo účastníkov matky a otca rozvedené, pričom maloletá bola zverená do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 100 eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku, ktorý rozsudok sa stal právoplatným dňa 28. 06. 2007. Dňa 29. 05. 2010 bol podaný návrh na výkon rozhodnutia o úpravu styku otca s maloletým dieťaťom z dôvodu, že matka neumožňuje otcovi maloletej realizovať styk s maloletou v zmysle právoplatného rozsudku. Zo správy Mestskej polikliniky Šurany - správy z psychologického vyšetrenia pre sociálne účely zo dňa 26. 03. 2012 vyplýva, že u maloletého dieťaťa pretrvávajú následky traumatických zážitkov z útleho detstva, kedy reaguje vystupňovaným stresom vyúsťujúcim do psychosomatických symptómov (nechutenstvo, bolesti brucha, poruchy spánku, panický strach, depresívne ladenie, apatia), pričom stav dieťaťa vyžaduje pedopsychiatrické vyšetrenie a terapiu. V záujme psychického a fyzického zdravia dieťaťa odporúčajú rešpektovať jeho želanie nestretávať sa s otcom v tejto dobe a nesnažiť sa uskutočniť styk násilným spôsobom. Pokiaľ sa dieťa násilne odviečie k styku s otcom bude to mať vážne trvalé následky na psychike dieťaťa za čo budú zodpovední všetci čo to nariadili a vykonali. Keď sa zmení situácia a U. bude chcieť spoznať svojho biologického otca, môže to dať na vedomie matke, úradom, alebo aj priamo otcovi, keď sa bude cítiť dostatočne silná a samostatná zvládnuť stretnutie a bude túžiť spoznať ho. Otec by mal zaujať iné stanovisko voči bývalej manželke, ktorá je starostlivou matkou. Dieťa by stratilo obavy, keby voči jeho matke prejavoval rešpekt a úctu, bol ústretový a zodpovedne si plnil svoje záväzky voči dcére. Vytvorilo by sa iné ovzdušie a viac by sa vyriešilo, keby jednal pokojne, bol tiež sebakritický, prispôbil sa situácii a dal U. čas, aby si o ňom vybudovala pozitívny obraz. Jeho konanie by tomu malo nasvedčovať. Ďalej súd uviedol, že o zmene priezviska dieťaťa nie je oprávnený rozhodovať. Pri nezhode rodičov súd na návrh rozhoduje iba o tom, či jeden z rodičov je oprávnený podať žiadosť o zmenu priezviska dieťaťa. Na povolenie zmeny mena alebo zmeny priezviska je príslušný správny orgán. Ak sa rodičia nedohodli o podaní žiadosti na zmenu priezviska maloletého dieťaťa príslušnému správnomu orgánu, dá súd v zmysle § 35 Zákona o rodine

súhlas na podanie tejto žiadosti jedným z rodičov iba vtedy, ak sú pre to závažné dôvody. Bude tomu tak napr. vtedy, ak rodič, ktorý so zmenou priezviska maloletého dieťaťa nesúhlasí neplní svoje povinnosti voči dieťaťu, neprejavuje oň záujem, stratil k nemu zrejme citový vzťah, alebo ak z iného vážneho dôvodu nie je v záujme ďalšej výchovy dieťaťa, aby u neho bol udržiavaný a prehlbovaný pocit spolupatričnosti týmto rodičom. Takto vykonaným dokazovaním súd nemal za preukázané, že existujú v súčasnej dobe okolnosti, na základe ktorých by bolo možné skonštatovať a rozhodnúť o tom, že je v záujme maloletého dieťaťa obmedziť, resp. zakázať styk otca s maloletým dieťaťom. Úprava styku otca s maloletým dieťaťom bola vykonaná právoplatným rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 9/291/2008, pričom po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku dňa 13. 01. 2010 vzhľadom k tomu, že otcovi nebol umožnený styk s maloletou, resp. jeho realizácia v zmysle právoplatného rozsudku, bezodkladne podal návrh na výkon rozhodnutia prostredníctvom Centra pre medzinárodnú právnu ochranu detí a mládeže a to dňa 29. 04. 2010, čo sú skutočnosti, na základe ktorých nemožno konštatovať, že by otec neprejavoval záujem o styk s maloletým dieťaťom, nakoľko sa ho výslovne procesnou formou začal domáhať na príslušnom súde. Súd konštatoval, že zásadne nemožno obmedzenie, alebo zákaz styku vysloviť v prípade, ak uvádzané dôvody vyplývajú zo vzťahu medzi rodičmi a nie zo vzťahu medzi rodičom a dieťaťom. Akékoľvek aj oprávnené výhrady jedného rodiča voči druhému rodičovi, ktoré sa týkajú jeho postoja ako partnera, nemôžu byť dôvodom na zásah do styku s dieťaťom. Takisto nemôže byť dôvodom na obmedzenie alebo zákaz styku len ničím neodôvodnená nechť dieťaťa, najmä vtedy, ak indície smerujú k zámernému pôsobeniu preferenčného rodiča s cieľom vyvolať takéto správanie dieťaťa. Ak teda súd nezistí také okolnosti v správaní oprávneného rodiča, ktoré by mohli viesť k zásahom do výkonu rodičovských práv a povinností, nemôže byť odmietanie dieťaťa samé osebe dôvodom na obmedzenie, alebo zákaz styku. Práve naopak - v takomto prípade musí súd zväziť širší záujem dieťaťa, ktorým je naplnenie cieľov jeho riadnej výchovy a urobiť všetky kroky smerujúce k tomu, aby sa narušený vzťah medzi rodičom a dieťaťom obnovil. Pokiaľ aj matka predložila písomný dôkaz - správu z psychologického vyšetrenia na č.l. 53-54, kde sa konštatuje, že v záujme psychického a fyzického zdravia dieťaťa odporúčajú rešpektovať jeho želanie nestretávať sa s otcom v tejto dobe a nesnažiť sa uskutočniť styk násilným spôsobom, súd poukázal na to, že doposiaľ sa styk právoplatne upravený rozsudkom OS Topoľčany žiadnym spôsobom nerealizoval, t. j. ani násilným, ani nenásilným a otec sa doposiaľ s maloletým dieťaťom vôbec nestretol, preto záver tohto písomného dôkazu súd v rámci preukazovania skutkového stavu a o dôvodnosti nároku nebral ako dôkaz, ktorý by mal preukázať tvrdenia matky. Ďalej keďže sa otec s maloletým dieťaťom vôbec nestretol, súd nemohol zistiť ani ďalšie iné okolnosti v jeho správaní, ktoré by mohli viesť k zásahom do jeho výkonu rodičovských práv a povinností. Čo sa týka dôvodu zákazu styku s maloletou, odôvodňujúc to skutočnosťou, že otec si neplatí riadne výživné, súd poukazuje na skutočnosť, aj vzhľadom na vyjadrenie samotného otca, že tento vôľu plniť výživné mal, nikdy mu však nebol doručený rozsudkom OS Topoľčany sp. zn. 4C/279/2006, pričom na pojednávaní dňa 30. 03. 2012 poskytol plnenie výživného v sume 500,- eur, ktoré matka aj prijala. Pri úvahe o tom, či sa má zmeniť rozhodnutie, ktoré v tomto prípade upravovalo u otca rozsah styku, treba mať na zreteli záujem dieťaťa na jeho riadnej výchove pri rešpektovaní zásady stálosti výchovného prostredia. Základným predpokladom pre zmenu pôvodného rozhodnutia súdu o rodičovských právach, v tomto prípade o právach otca na styk s dieťaťom, je, že od poslednej úpravy jeho práv k maloletému dieťaťu došlo k takej zmene pomerov, ktorá, zohľadňujúc záujem maloletého dieťaťa vyžaduje zmenu pôvodnej úpravy, pričom v danom prípade sa žiadnymi dôkazmi nepodarilo preukázať, že došlo k zmene pomerov tak, ako to má na mysli ustanovenie § 26 Zákona o rodine. V konaní bol navrhnutý výsluch svedka H. F., ako aj vykonanie znaleckého dokazovania znalcov z odboru pedopsychológie, pričom tieto dôkazné návrhy považoval súd za nadbytočné a pre celkové zistenie skutkového stavu nepodstatné, pretože svedok mal vypovedať k ozrejmeniu skutočnosti správania sa maloletej počas jej pobytu na Slovensku, resp. k aktuálnemu zdravotnému stavu a postojom k otcovi a styku s otcom, na ktoré skutočnosti v celom rozsahu zodpovedal podaný znalecký posudok znalcom z odboru pedopsychológie, ktorý bol vypracovaný v pôvodnom konaní G.. J.. H. P., M.. na č.l. 79-91 v konaní OS Topoľčany sp. zn. 9P/291/2008 a ktorý bol aj predmetom oboznámenia a predstavuje aj dôkaz v tomto konaní, pričom vzhľadom k tomu, že od právoplatnosti rozhodnutia vo veci úpravy styku otca s maloletou nedošlo k realizácii styku, sú tieto dôkazy nadbytočné. Vzhľadom k týmto skutočnostiam súd návrh matky na zákaz styku otca s maloletým dieťaťom zamietol a taktiež nezistil žiadne závažné dôvody vo vzťahu k návrhu matky na zmenu priezviska maloletého dieťaťa, pretože žiadnym spôsobom nebolo preukázané, že by otec o maloleté dieťa neprejavoval záujem, alebo že by k nemu stratil zrejme citový vzťah a nezistil ani iný vážny dôvod, zároveň zamietol aj návrh matky na zmenu priezviska dieťaťa. Záverom uviedol, že o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ OSP a žiadnemu z účastníkov právo na ich náhradu nepriznal, pretože ide o konanie, ktoré sa mohlo začať i bez návrhu.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka, žiadajúc odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, resp. aby rozsudok zmenil tak, že sa zakazuje styk otca s maloletou U. a zároveň dal súd súhlas na podanie žiadosti na zmenu priezviska maloletej z doterajšieho priezviska K. na P.. Uviedla, že je presvedčená, že súd pochybil v právnom posúdení prejednávanej veci. V predmetnej veci súd konštatoval, že na strane otca maloletej nebolo zistené nijaké správanie, ktoré by odôvodňovalo uloženie zákazu styku s maloletou. Súd sa pritom nevysporiadal s listinnými dôkazmi, ktoré preukazujú, že maloletá má traumu z otca na základe jej poslednej spomienky na neho, čo v nej vyvoláva aj v súčasnosti mimoriadne negatívnu reakciu sprevádzanú dokonca fyziologickými prejavmi. Vzhľadom ku skutočnosti, že v prejednávanej veci sa otec maloletej v minulosti dopustil konania, ktoré v nej zanechalo hlbokú stopu, je irelevantné, akým spôsobom sa správa otec maloletej v súčasnosti, keď už len pomyslenie na stretnutie s ním u U. vyvoláva stres a napätie. Súd naznačil, že by mohlo prísť k zámernému pôsobeniu matky na maloletú dcéru s cieľom vyvolať v nej nechuť stretávať sa s otcom, avšak nijako neuviedol ako k tomuto záveru dospel. Závery súdu teda ostávajú zjavne neopodstatnené. Ďalej poukázala na to, že s mal. dcérou navštevuje psychológa, aby sa u nej prežitá trauma potlačila. K vzťahu mal. U. a otca poukázala na to, že otec sa o dcéru zaujíma len sporadicky. Uviedla, že otec maloletej bol na SR, mal s matkou dohodnutý termín stretnutia sa s dcérou, na stretnutí sa mal zúčastniť aj Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany, avšak otec na stretnutie neprišiel. Zdôraznila, že otec U. má dlh na výživnom ku dňu podania odvolania vo výške viac ako 5.000,- eur. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam mala za to, že súd mal skúmať záujem samotnej U. v otázke stretávania sa s otcom, pričom dôkladné zistenie skutkového stavu v takomto prípade je nevyhnutné aj prostredníctvom znaleckého dokazovania. Rovnako tak sa vyjadril aj kolízny opatrovník. Matka mal. U. mala za to, že rozhodnutím súdu prvého stupňa prišlo k porušeniu jej práv ako účastníka konania, čím jej bola odňatá možnosť konať pred súdom. Ďalej poukázala na to, že súd uviedol, že nie je oprávnený rozhodovať o zmene priezviska maloletej U., ale môže len posúdiť, či je rodič oprávnený podať žiadosť o zmenu priezviska. Vzhľadom k tomu, ak mal súd za to, že podala nesprávny alebo neúplný návrh, mal ju vyzvať na opravu alebo doplnenie. Zdôraznila, že je presvedčená, že chce aby sa zmenilo priezvisko mal. U.. V tomto smere poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR vo veci 3Cdo 219/2007. Dodala, že ak súd považoval podanie matky maloletej za bezchybné, avšak sa domnieval, že nemá právomoc rozhodovať o návrhu matky, aj v takom prípade nemohol rozhodnúť zamietnutím návrhu na začatie konania a poukázala na ust. § 104 ods. 1 OSP. Súd aj napriek tomu, že vyhlásil, že nie je oprávnený rozhodnúť o zmene priezviska maloletej uviedol, za akých okolností je možné priezvisko dieťaťa zmeniť rozhodnutím súdu. Opätovne však len vymenoval dôvody, ktoré môžu nastať na strane rodiča maloletého dieťaťa, súd vôbec nebral do úvahy, že dôvody na súhlas so zmenou priezviska môžu existovať aj na strane samotného dieťaťa. Súd taktiež konštatoval, že na strane otca nezistil nezáujem o maloletú dcéru, či iné okolnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu priezviska maloletej. V tomto smere opätovne poukázala na to, že súd je povinný vychádzať predovšetkým zo záujmov maloletého dieťaťa v každej veci, ktorá sa maloletého dieťaťa týka. Zdôraznila, že aj kolízny opatrovník potvrdil, že otec maloletej niekoľko rokov nevyužíval ani len súdom určené termíny stretnutí s dcérou, pričom sa s ňou ani iným spôsobom nesnažil komunikovať a navyše si už niekoľko rokov neplní ani vyživovaciu povinnosť. Záverom uviedla, že vzhľadom k uvedeným skutočnostiam je presvedčená, že rozhodnutie súdu prvého stupňa by mal odvolací súd zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, pretože prišlo k odňatiu možnosti konať, k nesprávnemu právnomu posúdeniu a k nesprávnemu zisteniu skutkového stavu.

V písomnom vyjadrení k odvolaniu matky kolízny opatrovník uviedol, že žiadajú prehodnotiť napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a doplniť dokazovanie vykonaním znaleckého dokazovania na posúdenie oboch návrhov matky.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok prvostupňového súdu procesným postupom podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V danom prípade odvolací súd ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil napadnutý prvostupňový rozsudok v časti výroku, ktorým bol zamietnutý návrh matky na zrušenie styku otca s maloletou U. K., nakoľko sa plne stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku v tejto časti, na ktorého obsah a rozsah v ďalšom odkazuje (§ 219 ods. 2 OSP). V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že

rodičovské práva a povinnosti majú v zmysle ust. § 28 ods. 2 veta prvá Zákona o rodine obidvaja rodičia, pričom otec zatiaľ žiadnym súdnym rozhodnutím nebol obmedzený, resp. pozbavený v rodičovských právach, medzi ktoré právo okrem iného patrí aj právo na stretávanie sa s vlastnými deťmi. Na druhej strane by si mal otec byť vedomý toho, že každému právu korešponduje aj určitá povinnosť, pričom vo vzťahu k mal. U. K. je to predovšetkým riadne a pravidelné platenie súdom určeného výživného otcom k rukám matky. Matka sa prostredníctvom podaného návrhu nemôže úspešne domáhať zákazu styku maloletej U. K. s jej otcom, nakoľko otec sa už dlhšiu dobu s týmto dieťaťom nestretol a toľko ani z časti nerealizoval súdom naposledy určený rozsah styku (rozsudok Okresného súdu Topoľčany zo dňa 18. 12. 2009 č. k. 9P/291/2008), ktorý matka ňou podaným návrhom zo dňa 23. 03. 2011 žiadala otcovi zrušiť. Pokiaľ ide o časť výroku napadnutého prvostupňového rozsudku týkajúcu sa zamietnutia návrhu matky na zmenu priezviska maloletej U. K., nar. XX. XX. XXXX, tak aj v tejto časti odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku odvolací súd poukazuje na jeho vecnú správnosť v zmysle § 219 ods. 1 OSP. V ďalšom sa odvolací súd taktiež stotožňuje s obsahom a samotným rozsahom odôvodnenia prvostupňového rozsudku zo dňa 30. 03. 2012 č. k. 11P/38/2011-67. Je pravdou, že sudy prvého stupňa nerozhodujú o návrhoch rodičov, resp. rodiča maloletého dieťaťa ohľadne zmeny priezviska dieťaťa, ale v zmysle § 35 Zákona o rodine dávajú jednému z rodičov súhlas na podanie takejto žiadosti na príslušný matričný úrad, avšak iba za existencie závažných dôvodov. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že sudy v zmysle § 5 ods. 1 OSP účastníkom konania poskytujú v občianskom súdnom konaní poučenia iba o ich procesných právach a povinnostiach, pričom poučenie matky v tomto smere ako má správne znieť návrh ohľadne udelenia súhlasu za druhého rodiča k zmene priezviska maloletého dieťaťa, by bolo poučením súdu o hmotnom práve, čo aktuálny platný Občiansky súdny poriadok v žiadnom zo svojich ustanovení nepripúšťa. Takisto sa prvostupňový súd v súvislosti so zamietnutím podaného návrhu matky ohľadne požadovanej zmeny priezviska maloletej U. K. správne vysporiadal aj s neexistenciou žiadnych závažných dôvodov pre takýto postup (udelenie súhlasu za otca), nakoľko prirodzený otec aj podľa jeho tvrdení na pojednávaní pred súdom prvého stupňa (30. 03. 2012) má o svoju dcéru záujem, aj keď nepravidelne sa snaží platiť výživné, čo v súhrne postačuje k tomu, aby bol podaný návrh matky v tomto smere zatiaľ ako bezdôvodný zamietnutý. Takisto aj priezvisko maloletej U., ktoré je „K.“ v súčasnej dobe existencie čoraz väčšieho počtu manželstiev uzatvorených medzi snúbencami pochádzajúcimi z rôznych členských štátov Európskej únie, pričom U. je takisto dieťaťom, aj keď už z takto rozvedeného manželstva, nie je žiadnym hanlivým alebo skutočne výnimočne sa vyskytujúcim priezviskom, pri nosení ktorého by malo byť dieťa nejako frustrované.

S prihliadnutím na tieto dôvody, odvolací súd podané odvolanie matky voči rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 30. 03. 2012 č. k. 11P/38/2011-67 vyhodnotil ako nedôvodné a rozhodol o ňom tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. a/ OSP s tým, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, pretože v danom prípade ide o konanie, ktoré je možné začať aj bez návrhu.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.